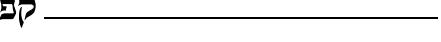

קנין י"א **"בפלפול התלמידים"**

קנין י"א

"בפלפול התלמידים"

פתח דבר:

בקנין זה עוסק בעוז החונן לאדם דעת במעלתו ובחשיבותו של פלפול התלמידים, וכן נציב חלוקה ברורה בין הפלפול הרצוי לבין פלפול של שנות והבל אשר יש להתרחק ממנו. ומתחום הדברים התקבל התמונה מהו גדרו של "פלפול" לעומת "פלפול התלמידים".

פלפול התלמידים - הקנין העיקרי ממה קניין התורה!

ראוי לפתח במה שכותב המהרש"ד זצ"ל בשורית (י"ד סי' קעא) שקנין זה של פלפול התלמידים, הוא הקנין העיקרי ממה קניין התורה!

עיקר הפלפול הוא עם התלמידים

הגמר במסכת תענית (דף ז) דורשת: "אמר רב נחמן בר יצחק: למה נמשלו דברי תורה כ"ע", שנאמר (משלי ג, יח) "עż חיים היא למחזיקים בה"? לומר לך מה עז קטן מדליק את הגדול אף תלמידי חכמים קטנים מחדדים את הגדולים. והיינו דאמר רבי חנינא: הרבה למדתי מרבותי, ומהబרי יותר מרבותי, ומתלמידי יותר מכלום".

וביאר המהר"ל זצ"ל בדרכיו: "עיקר הפלפול הוא בתלמידים,

ולפייך אמר "הרבה תורה למדתי מרבותי", מפני שהם מסרו לי החכמה. "ומחברי יותר מהם", מפני שהם שואלים זה את זה ועומדים על עיקר החכמה, "ומתלמידי יותר מכלם", כי הם "מפלפלים" ומחודין יותר בשאלתך".

זאת מפאת שעלה ידם של התלמידים מתקבלת הבדיקה של "פלפול", ולכן רק באמצעות שאלותיהם של התלמידים יתאפשר להשיג עמוק נפלא בתורה. זו כוונת התנאה באומרו "ומתלמידי יותר מכלם"!

מדוע נמנע רכינו מההרש"א זצ"ל להדפיס את הידושים?

ובנתיב דרכינו אפשר להבין דבר תמורה.

כתב המהרש"א זצ"ל בחודשי הלכות על מסכת שבת (סוף פרק שביעי) בזה הlion: "מכאן עד סוף הפרק לא ראייתי להעלות על ספר חדשני הלכות, מפני שלא למדתי אז בישיבה בהיותי ביריד לובלין", עכ"ל.

והמקדק בלשונו של מהרש"א זצ"ל יראה שטעם הימנותו מכתיבת לא היה מפני שחסרו לו חידושים, אלא שלא היו ראויים בעיניו להעלותם עלי ספר של החדשני ההלכות שהרי לא נתבררו ונתלבנו בישיבה. ולפי מה שתתבادر הדבר מובן מאד, כי רק בלמידה הישיבה שמתובל בפלפול התלמידים, הדברים יוצאים מחודדין ועמוקים!

"לא כתבת שום תיבה ללא פלפול התלמידים"

ומן הטעם הנ"ל ניתן לפרש מה שמצאנו שהగאון רבינו שבתי כהן זצ"ל בעל הש"ץ, כתב תשובה לאחד ממשיגו ואלו דבריו: "וכל דבריכם Cain נחשבו לי, ואני הנני יוסיף להפליא עליכם שאתם ממשיגים עלי בלי עיון היטב. הטרם תדעו כי יגעתי עצמי הרבה בעת אשר חברתי ספרי "שפטי כהן", ולא כתבת שום תיבה או אותן אחד עד שברורתיו תחילת כסולת נקייה, במתוון ובפלפול חברים ולומדים גדילים".

קנין י"א טפ "בפלפול התלמידים"

הרי לנו מעט מזעיר מהי חשיבותו הגדולה של לימוד מתוך "פלפול
חברים".

"הפלפול אין למעלה ממנה בלימוד התורה"

עתה נתבונן במעלה הפלפול, כבר כתוב במדרש שמואל: "כי הפלפול
אין למעלה ממנה בלימוד התורה, כי משיג להיות מחודד ומפולף, ועל ידי
הפלפול מתברר האמת והוא יותר מדויק".

הפלפול - מטרה ולא אמצעי

המשגיח רבי נתן וואכטפוגל זצ"ל נהג לומר, אצלנו המושג "פלפול"
נתפס כאמצעי איך להגעה להשגות בתורה, אך אינו משמש מטרה בפני
עצמה. אבל בחוז"ל רואים בבירור שהນזכר אינו לאמתת של תורה.

הנה הגمرا במסכת שבת (דף לא) אומרת: "אמר רבא: בשעה שמכניסים
אדם לדין אומרים לו: נשאת ונחת באמונה, קבועת עתים ל תורה, עסקת
בפ"ר, ציפית לישועה, פלפלת בחכמה". מכך שלא נשאל אדם אם נעשית
לمدن, או האם קנית הבנה וכי"ב, אלא האם "פלפלת בחכמה", נראה שמי¹
שיש בו את מעלה הפלפול יש בו תורה, כי הפלפול הוא המקשר והמשיך
את האדם בעבותות של אהבה לתורה!

על ידי הפלפול ניתן להשיב את כל התורה!

ובמסכת כתובות (דף קג) איתא: "כי הו מינצ'ו רבי חנינא ורבי חייא,
אמר ליה רבי חנינא לרבי חייא בהדי דידי מינצת, אדם חס ושלום
נשתכח תורה מישראל אליה מפלפולין!" מבואר מדברי הגمرا
שבאמצעות הפלפול ניתן היה להחזיר את כל התורה כולה, אם הייתה
נשכחת ח"ו.

ובגמרה במסכת תמורה (דף טז) מפורש שאכן היו דברים מעולים:
"במתניתין תנאים: אלף ושבע מאות קלין וחמורין וגזרות שנות ודקדוקי
סופרים נשתכוו בימי אבלו של משה. אמר רבי אבהו: אף על פי כן החזירן

תורה דיליה

עתניאל בן קנז מתוק פלפולו". הרי שבאמת נשכחו בזמן ההלכות רבות, ולולי כך פלפולו של עתניאל בן קנז היו חסרים לנו אותן ההלכות עד עצם היום הזה!

בעל הפלפול - עתיד נכסים

ובגמרה במסכת ב"ב (דף ק מה:) אמרו חז"ל: ת"ר: "עתיר סלעים עתיר תקווע - זהו בעל פלפול". וע"ש ברשב"ם זצ"ל שפירש: "עתיר סלעים": שולחני שימושך תמיד במנייני מטבחות. "עתיר תקווע": ... וולי נראה כדאמרין במנחות (דף ה:) תקווע אלף לשמן. עיר היא ושם היו מביאים שמן למנהות. ודימה למטבחות ולשמן את הפלפול על שם שמרואה יום יום תדייר בפלפולו טעמי הרבה כאשר המטבחות וטעמי השמן שביאין מתקווע.

סביר מהגמרה שבעל הפלפול הוא "עשיר" שמרואה יום יום תדייר בפלפולו טעמי הרבה.

גמרא נוספת ממנה ניתן ללמוד על גודל מדרגו של בעל הפלפול נמצאת במסכת עירובין (דף סז): "רב חסדא ורב שש תכי פגעי בהדי הדדי, רב חסדא מרתקע שיפוחתיה (היי רועדין שפתותיו) ממתניתיא דרב שש". ורב שש תרתי כולה גופיה מפלפולה דבר חסדא". ופרש"י זצ"ל כי רב שש תרתי רעד בכל גופו כשראה את רב חסדא, מפני שעל ידי פלפולו "חריף וסביר היה ביותר, ועמוק בשאלותיו".

אין מושיבין בסנהדרין אלא מי שהוא בעל פלפול

וראיתי בבית הבחירה להמאיiri זצ"ל (סנהדרין דף יז) שמנה (ע"פ דברי הגמ') את כל המעלות הנוצריות לחכם בכדי שייהיה ראוי לשפט בסנהדרין, והביא שאין מושיבין שם אלא בעלי תורה וחכמה מפוארת ומוסולסת במדות, יודעים בכל חכמה, וכן יודעים בשבעים לשון וכו', וכן שאין מושיבין בסנהדרין אלא ת"ח היודע לטהר את השרצן מן התורה.

קנין י"א טפ "בפלפול התלמידים"

וכתב על זה המאירי זצ"ל: "ויראה לי בפרש דבר זה, שם יראו תקלות יוצאות בדורותיהם באיזו דין תורה, יצאו לחדש דיןין ולהוסיף ולגרוע להוראת שעה וליתן סמך לדבריהן מן התורה וכו', אלא שפרוגז זה נועל בפני רוב בני אדם ואין ראוי לכך אלא מופלג בדורו בידיעה וחכמתו ופלפול מיושר ודעת מישבת". עכת"ד.

נמצא שני שיטות ביחס לפלפול הירושלמי. יכול להימנות בסנהדרין הגדולה שבשלchet הגזית וממננו תצא תורה לישראל!

והמדרש (shaw"ט א') משבח מי שיש בו תוכונה זו של פלפול התורה, וזה לשונו: "הדורה היא ומשובחת שמוועתן של רבי יוחנן וריש לקיש, שהן יושבין ומפלפליין בה".

פלפול התורה משבך הקלייפות

על כה סגולתו של הפלפול למדים אנו מפני קודשו של החתום סופר זצ"ל (ויקhal עמ' ק), ואלו דבריו: על ידי התורה מתוסף שפע ברכה עליונה. ולהיות כי בכל מקום שהברכה מתוסף, שם הקלייפה רוצה לינק, וצריך להבריחם, וע"כ הוושם לנו לפלפל בתורה, אשר אם הוא לשם שמים, כחה לשבר הקלייפות!

בוא וראה מה שכותב השל"ה הקדוש (מסכת שבאותות פרק נר מצוה אות ל"ב):
בפלפול של אמת, יכול האדם לחדש פלאי פלאות בכל הלכה והלכה!

הגדל להתבטא בספר פלא יועץ (ערך הלכה) וז"ל: "...ועל זה אמרו: "חדי קודשא בריך הוא בפיילולא". ولكن ראוי לכל תלמיד חכם שתורתו אומנתו, שייא לו עת קבוע כל יום ללימוד הלכה אחת בפלפול עצום כפי כוחו".

ביטול מצוות מנורה שבמקדש - עיקר מטרת היוזנים

מן הרاوي להביא דבר נפלא שכותב מו"ר הגאון רבי ירוחם אלשין שליט"א בספרו ירח למועדים (חנוכה) בעניין פלפולה של תורה, וזהת"ד:

תורה דיליה

הרמח"ל זצ"ל בספר דרך ה' (ח"ד פ"ח אות ג') ביאר את עיקר תמצית מטרת היוונים בಗזרותיהם על ישראל, וזו: "ענין חנוכה ופורים הוא להאר האור המAIR בימים ההם, כפי התקונים שנתקנו בהם. חנוכה - בתגבורת הכהנים על הרשעים בני יון, שהיו מתכוונים להסיר ישראל מעבודת ה', ונתחזקו הכהנים ועל ידם שבו לתורה ולעבודה, ובפרט עניין המנורה לפִי תיקוניה, שהיו הקטרוגים נגד ענינה, והחזירות הכהנים על בוריהם", עכ"ל.

מבואר מדבריו דאף על פי שכונות היוונים הייתה להסיר את ישראל מעבודת הקל, דהיינו בכל חלקו היהודי, מכל מקום עיקר התמימות הייתה בענין המנורה.

וכן מבואר בחז"ל כמו שהביא הב"ח זצ"ל (ס"י תרע) מברירותא, שאחת מן הגזירות העיקריות של היוונים, הייתה ביטול המנורה, לה התנגדו יותר מכל עבודות שבמקדש ושאר כל המצוות.

ויש להבין הטעם למה התנגדו כל כך להמנורה גרידא יותר מכל שאר ענייני העבודה, ללא מטרתם של היוונים הייתה להעביר את ישראל מדתם ולבטל את כל חלקו בתורה והמצוות, כמש"א "להשכיהם תורה ולחבירם מחוקי רצונך", שהרי גרו על שבת ראש חודש ומילה וכדומה.

המנורה מرمזת לחייבת תורה שבע"פ

ונראה לבאר על פי דברי המהרא"ל זצ"ל (נр מצוה עמ' יב), שעיקר שנאותם והtanגדותם של היוונים לכל ישראל נבעה מצד רוב חכמתם של היוונים, שהרי החכמים הגדולים ביותר בעולם השתייכו ליוון של אותה תקופה, ולא יכולו הם לסביר שישנה אומה אחרת שהתחברכה בתורה ובחכמה גדולה ועלiona משליהם, וכך איתא בחז"ל "אין גבור מתקנא אלא בגבור שכמותו" (ע"ז נה), וע"כ באו ולחצום "להשכיהם תורה" כדי לבטל את ישראל מחכמתם.

על פי זה יש לבאר מה שהtanגדו היוונים לעבודת הדלקת המנורה בפרט, דהנה ידוע מה שגילה לנו רבותינו ז"ל שהשפעת התורה שבע"פ בעולם

קנין י"א ט"ג "בפלפול התלמידים" כפט

באה דרך המנורה שבמקדש. והאריך בזה רביינו הנצ"ב זצוק"ל בהעמק דבר (ר"פ תצוה) וז"ל: "הענין בכל זה דיש לדעת Daoor התורה שהוא הכללית המשכנן ועיקר המשורה שכינה בישראל, בא בשפע על ידי אמצעות שני כלי קודש היינו הארון והמנורה. ונשתנו פועלותיהם, הארון בא ליעוד הדברים שבכתב גם למצווי בקבלה בע"פ וכמו שתכתבו לעיל, ועדיין אין זה כח הפלפול והחידוש, שיהא אדם יכול לחדר מעצמו דבר הלכה בזה כח הפלפול והחידוש, שנקרו תלמוד, ניתן כח המנורה אשר שאינו מקובל. ולזה הכח הנפלא שנקרו תלמוד, ניתן כח המנורה אשר נכלל בו שבע חכਮות וכל כוחות הנדרש לפלא פלאה של תורה, וכל זה נכלל בכפתורים ופרחים, עד דאיתא בב"ר (צ"א, ט): רבי טרפון בשעה שהייה שומע דבר מתוקן היה אומר "כפתור ופרח", ושיח רבן של ישראל למדנו בא, שמה שתלמיד ותיק מחדר דבר טוב, הוא על ידי כח שנרמז בכפתורים ופרחים של המנורה, וע"כ בבית שני שרבו ישיבות והעמידו תלמידים הרבה להוות דאבי ורבא שהוא תלמוד, משום הכי נתחזק כח המנורה על ידי נס דחנוכה, והיינו דאיתא בברכות (דף נז). הרואה שמן זית בחולום יזכה למאור תורה שנאמר (שמות צ, ט) "ויקחו אליך שמן זית" וגו', עכ"ל.

ומבוואר בדבריו יסוד נפלא, שהשפעת המנורה התייחסה לכח הפלפול והחידוש בתורה שבע"פ, ומה שadam יכול לחדר מעצמו דבר הלכה שאינו מפורש, בבחינת "כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדר", הוא מסוגל לכך אך ורק מכח כפתוריה ופרחיה של המנורה הטהורה שבמקדש.

ולפי דברי הנצ"ב זצ"ל דרכו של המהר"ל זצ"ל מאירה עד למאוד, שמןפני שהיתה עיקר התנגדותם של היוונים כנגד חכמת התורה הקדושה ובפרט לחלק התורה שבע"פ, שככל ישראל לומדים ומחדרים בתורה ומכריעים ההלכה מכח פלאה של תורה שמאייר הקב"ה בלבם, ולכן רצוי לבטל עבודות הדלקת המנורה, שדרנה הקב"ה מאיר את לבם של ישראל ופותח להם שערי הבנה בתלמודם. ועל כן כשהונכשו היוונים להיכל טמאו את כל השמנים, בכך לבטל את מאור התורה הנשفع בהדלקת המנורה הטהורה, וכן יעלה בידם "להשכיחם תורהך" ר"ל.

ומאוד מדויק לפि זה לשון קדשו של הרמ"ל זצ"ל, שכותב "שהיו מתכוונים להסיר ישראל מעבודת ה' וכו', ובפרט עניין המנוראה לפי תיקוניה, שהיו הקטרוגים נגד עניינה, דהיינו שהתנגדו כנגד "עניינה" של המנוראה, ולא רק כנגד עצם מעשה המצווה ומעשה העבודה של הדלקת הנרות במקדש.

הפלפול מועיל למניע שכחת התורה

אפשר להמתיק עוד את הדברים, על פי מה שהביא בספר "להעיר להורות ולהשכיל":

anno אומרים בנוסח תפילה על הניסים: "כשעמדו מלכות יון הרשעה על עמק ישראל להשיכם תורהך". ויש לשאול מה יעשה מי שרוצה לחום נגד התופעה של שכחת התורה?

איתא במסכת תמורה (דף טז): "אלף ושבע מאות קלין וחמורין, וגז"ש, ודקדוקי סופרים נשתחחו בימי אבלו של משה. אמר רבי אהבו, אף על פי כן החזירן עתניאל בן קנז מתוך פלפולו".

כלומר, על ידי הפלפול אפשר להחזיר אף את מה שנשתכח מן התורה. וכן איתא במסכת ב"מ (דף ה) اي משתחחה תורה מישראל מהדרנא לה מפילפולי.

וכמה נפלא לפि זה להבין את המطبع שקבעו חכמים בברכת התורה "וציינו לעסוק בדברי תורה", ופירש הט"ז זצ"ל (או"ח סי' מו א') דהינו שעוסק בפלפול ומשא ומתן של תורה.

צורת לימוד זו של פלפול באו היוונים להפקיע, כי רק על ידי גדיות כח פלפול התורה שבבחינת "לעסוק בדברי תורה", יכולו הם להשכיח התורה רח"ל. ולכך ממשיכים anno ואומרים: "וזדים ביד עוסקי תורה".

ואולי לפि זה יש לפרש את מה שציינו היוונים, "כתבו לכם על קרן השור, אין לנו חלק באלוקי ישראל", כי "קרן השור" מرمז לכך הפלפול,

קנין י"א טפ "בפלפול התלמידים"

וכמו שכתב הגר"א זצ"ל במשל (יד, ד): "הלוּמְדִים בַּפְלָפּוֹל הַמָּה נִקְרָאִים שׁוּרִים, כַּשׁוֹר בַּעַל קְרֻנוּיִם. וְזֶה שָׁאמֵר 'וּרְבָתְבוֹאוֹת' הוּא בָּא מִכֶּחָ אֹתוֹ תַּלְמִיד שֶׁהוּא כַּשׁוֹר בַּעַל קְרֻנוּיִם וְחַרְיףִ גָדוֹל בַּפְלָפּוֹל, כִּי הוּא מִקְשָׁה וְהוּא מְפַרְקָן, וּמִמְילָא רֹוחָא שְׁמַעְתָּהָא". עי"ש.

על ידי הפלפול זוכה לחמשה קולות

עוד רأיתי מה שכתב החתום סופר זצ"ל (בדרישות) בגודל מעלה הפלפול, שהרי אמרו חז"ל במסכת ברכות (דף ו): "אמר רב חלבו אמר רב הונא: כל הננה מסעודת חתן ואינו משmachו עובר בחמשה קולות וכו', ואם משמחו מה שכרו? אמר רב כיושע בן לוי זוכה לתורה שניתנה בחמשה קולות".

וביאר בזה החתום סופר זצ"ל, שהקב"ה נקרא "חתן", כפרש"י זצ"ל על הפסוק (כי תשא לא, יח) "ויתן אל משה ככלהו", והננה מסעודתו - היינו מתורתו, ואיןו משmachו בפלפולא שהקב"ה חדי ביה, עובר על חמישה קולות, אבל אם משmach את הקב"ה בפלפולו, זוכה לחמשה קולות!

מהו "פלפול"?

אחר שהפלגנו במעלה פלפולה של תורה, יש לנו לבירר מהו פלפול נכון, ומהו פלפול של הבל.

הגמרה במסכת נדרים (דף לה). מביאה שרבי יוסי בר' חנינא סובר שלא ניתנה התורה אלא למשה רビינו ע"ה ולזרעו, שנאמר (שמות לד, כז-א) "כתב לך" - "פסל לך", ומשה רビינו ע"ה נהג בה טובות עין וננתנה לישראל. שאלו רב חסדא שהרי מוכחה מכמה פסוקים שהتورה ניתנה בשביל כל כל ישראל, וכdecתיב (דברים ז, יד, ה ול"א) "ואותי צוה לך בעת ההיא ללמד אתכם" - "ראה למדתי אתכם חוקים ומשפטים" - "וועתה כתבו לכם את השירה הזאת". הגمرا מסיקה שאמנם התורה ניתנה לכל, אך "הפלפול" ניתן אך ורק למשה רビינו ע"ה, והוא נהג בו טובות עין ושיתף בו את כל ישראל, ועליו הכתוב אומר (משל כי, ט) "טוב עין הוא יבורך".

קצב

תורה דיליה

ומהו אותו פלפול שנייתן אך ורק למשה רビינו ע"ה?

הראשונים על אתר התיחסו לכך, ו"יל רשי" זצ"ל (ד"ה פלפולא בעלמא): "להבין דבר מתוך דבר". ובפירוש הרא"ש כתוב: שפלפול הינו "הבנה וחיריפות".

וכן ראיתי בספר משנת חכמים כתוב שפלפול הוא "הויכוח". ועל ידו מתברר האמת.

על ידי הפלפול יכול לחבר כל חלקי תורה

ובנותן טעם להביא בעניין זה את הסברו הנפלא של הגאון רבי זעליג ראובן בענגיש זצ"ל, שהיה משרידי גאוני ליטא ונגאב"ד ירושלים בפתח ספרו "לפלגות ראובן" אשר הפליג בו בשבחה של שיטת הפלפול, ואלו דבריו:

"ותורתינו הקדושה נכתב בה "קרה היא מפנינים", יש בה גם מסגולת הפנינים אשר בלבד יקרת כל מרגלית כשהיא לעצמה, עוד יعلו בערכם בהתקשרים הרבה ביחיד על ידי חוט של משי, ולפעמים גם בחוט פשוט המאחד ומחזיק אותם והיו לאחדים לכבוד ולתפארת. ואין ערוק להחוט עם הפנינים הנחרזים עליו יהיה איזה שיהיה, ובלבד שהיה כוחו יפה להחזיק את הפנינים היקרים לבב יפלו ולבל יתפרדו.

וכך היא דרכו של תורה, אשר זולת שכל עניין בפני עצמו כשהוא מתברר יפה הרי הוא כמו מרגניתא טבא שמרחיב את הלב ומרחיב את העין, הנה בחפץ ה' למען צדקו להגדיל את התורה ולהאדירה הטבעה בה גם סגולה זו שיתאחדו ויתקשרו כמה עניינים נפרדים ומתחברים על ידי חוטי הפלפול שזיכה אותם למשה רעה מהימנא, והוא נהג בהם טובת עין ונתנים לישראל, כמו שתכתב במסכת נדרים (דף לח) לא נוצרה אלא לפלפולא של תורה".

וכעין זה מتبטא היה המשגיח רבי נתן וואכטפויגל זצ"ל (לקט רשימות חנוכה): הנה איתא בירושלמי (ראש השנה פ"ג ה"ה) "דברי תורה עניינם במקום

קג' ק' א בפְּלָפְּלָל הַתְּלִמְדִים

אחד ועשיריהם במקום אחר", ועם כה הפלפל הם מתחדים. כי מהו פלפל? קושיא עם תירוץ, ראייה עם חילוק, אגב אורחא קמ"ל, וסבירא לסבירא מצטרפת, ועל אותה הדרך סוגיא לסוגיא, ומסכתא למסכתא, כי באמצעות כה הפלפל כל התורה כולה נעשית מקשה אחת, מביאים ראייה מסדר קדשים למועד, וממועד לזבחים, הכל המשך אחד! וmbלעדי הפלפל, תורה נעשית קרעים קרעים, ללא חיבור וסדר נכון!

"פלפל" דומה לפ"ל

יש המפרשים שתיבתת "פלפל" היא מהשורש "פלפל", שטבע הפלפל שהוא חריף וחם, ומה הפלפל, החrifות והחוות מצויים בתלמידי חכמים, כדי שיוכלו להקשות ולהתוווח, וכך להתחדד בתורה.

ומכאן הסיק הגאון רבי יהושע משה אהרוןסון זצ"ל בעל הישועות משה שבdomה לפלפל החריף, אשר ממנו יש ליטול קורטוב בלבד כדי לתבל את התבשיל, אבל אם ירבו ממנו יגרמו להקדחת התבשיל, כך יטעים הלומד את תורה בפלפלתו. וכעין זה היה אומר הגר"י מפאפא זצ"ל, שפלפל הוא כמו פלפל שאם אוכלים ממנו מעט הוא מועליל, אך המרבה ממנו יינזק.

לעתים יש לתಡץ בדרך הפשט

כאן המקום להציג שישנו גם סוג של פלפל אשר יש להתרחק ממנו, וגדולי ישראל במשך הדורות כבר צווחו עליו ככרוכיה.

נציין בעניין את הנגתו של הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל שלד מפלפל לשם פלפל, ופעמים הרבה כשהיה שומע לאחד שבונה בדבריו "אג על גג" מכח תמייה בדברי הגמורה, היה אומר: הבה נראה אולי ואפשר לבאר את הדברים בדרך הפשט בלבד, ואם כן מפני מה לך כל זה?!

והאמת נראה לעיניים שלעתים בונים פלפולים ארכיים וסבוכיים, המיוסדים על קושיא שאין בה ממש. ולכן יש ליזהר כשבאים לפלפל בתורה שהיא זה בדרך הנקונה.

ובזה נבין מה שמצוינו שהרבה גדולי עולם יצאו בספרם נגד הפלפולים

קצד

תורה דיליה

שאינם לאמתתה של תורה, וראה מה שהאריכו בדבר זה המהר"ל זצ"ל, השל"ה הקדוש, השאגת אריה זצ"ל, וכן בספר אורות חסידים (שער התורה) ועוד.

שומה עליינו לדעת שהთועלת והמעלה הגדולה של ה"פלפול" הוא דוקא כאשר הינו מיסוד על אדני האמת והיוושר. וזה הדרך המובילה לדרגת "ומתלמידי יותר מכולם".

